

V tom směru vytýká jednak stížnost, že úřad přeložil st-le na trvalý odpočinek nedbaje, že st-lé dle své kvalifikace a svého věku nemohou vzhledem k ustanovení služ. pragm. býti pehsionováni, jednak namítá, že se st-lům nedostalo podle § 82 služ. pragm. vyzvání, aby se o důvodech svého případného pensionování již ve správním řízení vyjádřili.

Vytýká stížnost tedy jednak nedostatek zákonných podmínek pro pensionování st-lů, jednak nedostatky správního řízení, předcházejícího pensionování st-lů.

Nss neshledal, že by výtky ony zakládaly zmatečnost dotčených aktů správního úřadu, naopak uznal, že mohlo by se jednat pouze o nezákonnost a vady řízení, jež mohly arci býti vytýkány stížností k nss-u v č a s podanou, které však tím, že strany nepoužily v zákonné lhůtě tohoto prostředku proti dotčeným rozhodnutím úřadu, nechavše je vejíti v moc práva, staly se nenaříkatelnými. Nejde tedy v daném případě o zmatečnost, jež by bránila tomu, aby dotčený správní akt mohl nabýti moci právní.

Není tudíž nezákonné, když žal. úřad opíraje se o dřívější svá pravoplatná rozhodnutí, odepřel st-lům jejich reaktivování.

Nějakého nároku na reaktivování v tom případě, když pensionování pravoplatným výrokem úřadu bylo již vysloveno, zákon vůbec neposkytuje, a nestanoví, za jakých podmínek by se mohli úředníci svého reaktivování v tom případě domáhati. Není-li však takového nároku, pak nemohou st-lé vůbec vytýkati, že nař. opatřením žal. úřadu ze dne února 1922 bylo nějaké jejich subjektivní právo porušeno.

Stížnost formálně směřuje také proti výroku úřadu, jímž tento odepřel udělení st-lům odškodnění za to, že přeložení byli předčasně na trvalý odpočinek.

Dle § 92 ústavní listiny určuje zákon, pokud stát ručí za škodu způsobenou nezákonným výkonem veřejné moci. Není však dosud zákona, jenž by propůjčoval st-lům takovýto nárok, a následkem toho jest stížnost jejich i v tomto bodě bezdůvodnou.

Z důvodů těch bylo stížnost odmítnouti dílem jako nepřípustnou, dílem jako bezdůvodnou.

Č. 1964.

Honební zákon (Slovensko): Podle § 25 zák. čl. XIX : 1898 jsou stanovy vyhovující předpisům tohoto zák. článku normou závaznou pro hospodaření na společném majetku bývalých urbávníků a tedy i ve příčině zadání honitby na takovém majetku.

(Nález ze dne 13. února 1923 č. 2546.)

Věc: Josef A. v K. N. M. proti správnímu výboru župy Trenčanské o pronájmu honitby.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dne 1. srpna 1920 usneslo se valné shromáždění bývalých varinských urbávníkův, aby urbánní právo honební nebylo pronajato

ve veřejné dražbě, nýbrž z volné ruky konsorciu patnácti urbávníků. Odvolání st-lů z tohoto usnesení bylo nař. rozhodnutím zamítnuto a usnesení potvrzeno, což stížnost naříká jako nezákonné, tvrdíc, že dle stanov urbárského komposesorátu nelze honitbu urbávníkům pronajmouti leč veřejnou dražbou a že též hospodářské důvody pro potvrzení usnesení uvedené nejsou pravdivé.

Nss uvážil o stížnosti toto:

Hospodaření v lesích a na holých prostorách, jež jsou v nedílném vlastnictví komposesorátů a bývalých urbávníků a jichž se společně užívá, upraveno jest předpisy obsaženými v druhém oddíle zák. čl. XIX. z r. 1898. Podle § 25 tohoto zák. čl. hospodaření na takovémto majetku spravuje shromáždění spolumajetníků, řídící se stanovami, jež ve smyslu tohoto zákona budou pořízeny. Uvedený zák. čl. označuje tedy stanovy vyhovující předpisům jím vydaným jako normu závaznou pro hospodaření na společném majetku bývalých urbávníků.

Také bývalí urbávníci varinští mají takové stanovy. Stanovy tyto v § 62, jehož nynější znění schváleno bylo uherským min. orby dne 22. dubna 1908 (§§ 46 a 50 zák. čl. XIX ex 1898) předpisují, že právo honitby na území bývalých urbávníků má býti dáváno do pronájmu veřejnou dražbou. Usnesení valného shromáždění urbávníků z 1. srpna 1920, aby honitba zadána byla z volné ruky, odporuje tomuto, jak vyloženo bylo, závaznému předpisu stanov a nař. rozhodnutí, jež přes to zamítlo odvolání st-lovo, jímž domáhal se zrušení onoho usnesení, jest tedy v rozporu se zákonem a musilo býti proto po rozumu § 7 zák. o ss z 22. října 1875 č. 36 z r. 1876 zrušeno.

Podotknouti jest k tomu, že oprávnění k zadání z volné ruky nelze vyvozovati z nařízení býv. min. zemědělství č. 9847 z r. 1904 (Rendeleték tára 1904 č. 54), jehož se při valném shromáždění bývalých urbávníků varinských z 1. srpna 1920 bylo dovoláno, neboť nařízení to jen vyslovuje, že majetek bývalých urbávníků, jsou-li jinak zákonné podmínky dány, tvoří s a m o s t a t n o u honitbu, že s touto honitbou majetníci mohou nakládati bez jakéhokoliv zasahování úřadů, nijak však se nedotýká a podle povahy věci ani nemůže se dotýkati závaznosti platných stanov, jež zakládá se na předpisech zák. čl. XIX. z r. 1898.

Č. 1965.

Policejní řízení trestní (na Slovensku): O některých podrobnostech trestního řízení policejního na Slovensku podle nař. býv. uher. min. vnitra a sprav. č. 65.000/1919 při stíhání přestupku soupisové povinnosti (krátkost doby mezi předvoláním obviněného a dnem ústního líčení a nemožnost informovati zástupce; nepřímé předvolání obviněného k líčení; význam nedostavení se zástupce stpú-u k líčení stran přestupku nesplněné povinnosti soupisové; splnění soupisové povinnosti vlastníkem bydlícím v Maďarsku).

(Nález ze dne 14. února 1923 č. 2424.)

Věc: Emil K. v P. proti županskému úřadu župy hontianské v Ša-tách o trest pro nepřihlášení pozemkového majetku.